

Arrest

nr. 68 832 van 20 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 15 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende tot van het rolrecht van 23 juni 2011 met referentenummer 7695.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u afkomstig uit Bangladesh, meerbepaald uit Bushantapur. Uw vader was lid van Jamaat-e-Islami (Jamaat) en bekleedde meerdere functies: op het niveau van de Union was hij leider van Jamaat en op het niveau van de Tanah was hij secretaris-generaal. Uzelf was geen lid van Jamaat en u had weinig interesse in politiek. In februari 2009 werd uw familie aangevallen door leden van de regerende Awami League. Uw vader vluchtte en u hebt sindsdien geen contact meer met hem, u weet niet of hij Bangladesh verlaten heeft. Nadat uw vader vluchtte werd u lastig gevallen door de Awami League. In april 2009 verliet u Bushantapur, u verbleef twee maanden in het huis van een vriend op vijftien tot twintig kilometer van waar u woonde. Wanneer de Awami League erachter kwam dat u

zich daar schuil hield werd u opnieuw lastig gevallen. U vluchtte opnieuw en verbleef op verschillende locaties voor korte periodes. Gedurende die periode had u geen vaste verblijfplaats. Op 7 september 2009 verliet u Bangladesh met een boot uit Chittagong. Acht of negen dagen later stapte u over op een andere boot. Na uw vertrek werden uw moeder en uw kleine broer en zus bedreigd. In december 2010 brandde jullie huis af. Daarna verhuisden uw moeder en uw broer en zus naar het huis van uw oom op 500 meter van uw ouderlijk huis. Ter staving van uw asielrelaas legt u uw nationale identiteitskaart voor.

B. Motivering

Volgens uw verklaring diende u Bangladesh te verlaten ten gevolge van het politieke profiel van uw vader. Het CGVS hecht geen geloof aan dit profiel. U stelt dat uw vader al lid is van Jamaat-e-Islami (Jamaat) van voor uw geboorte, dat uw vader hoofdzakelijk met politiek bezig is, dat uw vader leider was van Jamaat op Union niveau en secretaris-generaal op Tanah niveau en dat heel uw familie sympathisant is van Jamaat (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Toch weet u niet te antwoorden op de vraag wat uw vader concreet deed voor Jamaat (zie gehoorverslag CGVS, p.3). U hebt helemaal geen weet over belangrijke momenten uit zijn carrière, zoals wanneer hij leider werd op Union niveau en wanneer hij secretaris-generaal werd op Tanah niveau, en u hebt geen idee wat het verschil is tussen deze twee functies (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U legt ook geen enkel bewijs voor dat uw vader effectief lid of leider was van Jamaat. Bovendien is het bevreemdend dat u als iemand die sinds zijn geboorte opgegroeid is in een Jamaat-nest en de zoon van een Jamaat-leider is, niet gestemd heeft bij de recente verkiezingen van 2008 en ook was u zelf nooit lid van de Jamaat of haar studentenbeweging (zie gehoorverslag CGVS, p.8-9). U hebt geen kennis over de partij Jamaat. U zegt dat Jamaat voorstander was van de onafhankelijkheid van Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS, p.4), terwijl Jamaat net gekend is voor haar streven naar één grote Islamstaat en haar openlijke strijd tegen de onafhankelijkheid van Bangladesh van Pakistan. U kan geen enkel politiek standpunt opsommen van Jamaat buiten het religieuze karakter van de partij (zie gehoorverslag CGVS, p.4) en u geeft blijk van een grote tolerantie ten aanzien van religieuze minderheden en andere godsdiensten (zie gehoorverslag CGVS, p.5 en p.9), wat op z'n minst merkwaardig is voor een aanhanger van een partij die ernaar streeft om iedereen te bekeren naar de Islam. Dit alles wijst erop dat het zeer onwaarschijnlijk is dat u opgegroeid bent in een Jamaat-nest en dat uw vader een lid of een leider was van Jamaat. Ook uw bewering dat u uw vermiste vader nog niet probeerde op te sporen via humanitaire organisaties, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas (zie gehoorverslag CGVS, p.2).

U kan niet hard maken dat de autoriteiten (de Awami League) u effectief zoeken in Bangladesh. U verklaart wel dat uw moeder, broer en zus bedreigd worden, maar het feit dat ze verhuisd zijn naar uw oom, die slechts op 500 meter van uw ouderlijk huis woont (zie gehoorverslag CGVS, p.8), doet vermoeden dat uw gezin weinig vrees kent. Bovendien loopt er geen rechtzaak tegen u en u hebt geen enkel bewijs dat men u zoekt in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U legt ook geen andere documenten voor die uw asielrelaas staven. U zegt dat alle documenten verloren zijn gegaan in een brand in december 2010 (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Dit is echter geen excuus, want uw moeder stuurde in april 2010 wel al uw nationale identiteitskaart op (zie gehoorverslag CGVS, p.8).

Het is, ten laatste, weinig geloofwaardig dat u Bangladesh verliet per schip. U verklaart dat u in totaal ongeveer vijf weken op twee schepen verbleef. Toch kan u over beide schepen en over de reisweg weinig details geven (zie gehoorverslag CGVS, p.6-7). Nochtans betrad u het tweede schip 'legaal' omdat u op dat moment in bezit was van een vals paspoort (zie gehoorverslag CGVS p.9). Indien iemand vier weken 'legaal' op een schip zit, waardoor er geen reden bestaat om zich te verstoppen, kan men toch verwachten dat deze persoon op z'n minst enkele details van dit schip kan geven. U verklaart ook dat u niet weet langs welke haven u Europa binnen kwam (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Dit is bevreemdend aangezien u, volgens uw verklaring, gecontroleerd werd door de politie in de haven. Hetzelfde geldt voor uw kennis over uw vals paspoort. U had dit paspoort 28 of 29 dagen in handen (zie gehoorverslag CGVS, p.7, 10) en toch kan u niet meer vertellen dan de naam die op het paspoort stond. Van iemand die vier weken zijn vals paspoort in eigen handen had, en die met behulp van dit paspoort een Europese haven moest betreden, kan men toch verwachten dat hij meer details kent over dit paspoort en dat hij weet in welke haven hij is toegekomen. Dit alles maakt het weinig waarschijnlijk dat u Europa op de door u beschreven wijze bent binnengekomen.

Op basis van bovenstaande bevindingen dient het CGVS dan ook vast te stellen dat uw relaas volledig ongeloofwaardig is en dat u er aldus niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Het voorleggen van uw nationale identiteitskaart kan de beslissing niet in positieve zin wijzigen. Ze bewijst enkel uw identiteit en deze wordt niet in vraag gesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning of toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, Internationaal publiekrecht in vogelvlucht, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, La protection internationale des réfugiés en Belgique, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.4. Verzoeker slaagt er met zijn algemene en theoretische beschouwingen over de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en door de grote lijnen van zijn asielaanvraag te herhalen niet in om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waartoe hij met voormelde algemene en theoretische beschouwingen en summiere herhaling in gebreke blijft. Als dusdanig wordt er geen afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

2.5. Waar verzoeker betoogt dat gekend is dat de Awami League in Bangladesh er niet voor terugdeinst om geweld te plegen tegen haar opposanten en zij hiervoor de nodige middelen heeft en verwijst naar een rapport van Human Rights Watch, wijst de Raad er op dat een dergelijke verwijzing zonder een concreet verband aan te tonen met zijn individuele en persoonlijke situatie (RvS 24 januari 2007, nr.167.854), niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond. Zoals blijkt uit de bestreden beslissing hecht de commissaris-generaal geen geloof aan het politiek profiel van de vader van verzoeker. De vaststellingen die daartoe geleid hebben vinden hun grondslag in het administratief dossier.

2.6. Waar verzoeker stelt dat hij zich nooit in politiek heeft geïnteresseerd, dat dit maakt dat hij geen kennis heeft over de partij Jamaat en dat dit niet tegen hem mag gebruikt worden, merkt de Raad op dat van een asielverzoeker die zijn land van herkomst heeft ontvlucht omwille van problemen verbonden aan het politiek profiel van zijn vader mag worden verwacht dat hij zich grondig informeert over de standpunten van deze partij. De desinteresse die verzoeker evenwel tentoonspreidt is een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Bovendien dient vastgesteld dat verzoeker, ingevolge zijn verklaringen, uit een Jamaat-nest stamt waarbij zijn vader een leider was van Jamaat en dat de hele familie sympathisant is van Jamaat. Gelet op deze achtergrond waaruit een volledige inbedding in Jamaat blijkt, is het hoegenaamd niet geloofwaardig dat verzoeker geen kennis heeft van deze partij.

2.7. Daar verzoeker nalaat om de motieven in de bestreden beslissing dat hij niet hard kan maken dat de autoriteiten hem effectief zoeken in Bangladesh en dat het weinig geloofwaardig is dat hij Bangladesh verliet per schip in concreto te betwisten, oordeelt de Raad dat deze motieven in de bestreden beslissing als onbetwist en vaststaand moeten worden beschouwd.

2.8. In fine van zijn verzoekschrift vraagt verzoeker hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. De Raad stelt evenwel vast dat hij daartoe geen andere elementen aanhaalt dan deze die reeds werden beoordeeld in het kader van zijn asielaanvraag en onwaarachtig werden bevonden, zodat hij evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de bepalingen met betrekking tot de subsidiaire bescherming aannemelijk maakt.

2.9. De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER